

enhver Affending fra Jylland, at høre den almindelige Deeltagelse, hvormed dette Lovforslag er blevet modtaget i dette Thing, og som jeg formoder fremdeles vil vorde det til Deel. Det er alt paaviist, at det var ikke alene fornemmelig det kongelige Tilsagn om Erstatning eller Hjælp i sin Tid, som gjorde Syderne fortrøstige; men det var ogsaa Gensynet til den Deeltagelse og Belvillie, som man privat og offentligt overalt kom dem imøde med, og at dette Haab ikke har svigtet, viser sig nu ligeledes ved den Maade, hvorpaa alle Mænd udenfor de skadelidte Districter have udtalt sig for dem. Dette Lovforslag er ogsaa tilfredsstillende, selv om der ogsaa kan være En eller Anden, der, som min ærede Nabo, har Et og Andet imod Lovforslaget at indvende, og man maa derfor dog modtage det med Taknemmelighed. En Erstatning kunne vi ikke fordrø, og den er ikke bleven fordret; Lovforslaget er heller ikke beregnet derpaa. Det er især beregnet paa at komme de enkelte Nødlidende til Hjælp, der have lidt meest og udholdt mest; det er dem, der maa understøttes mest. Dette viser sig især blandt Andet ved den Erstatning, der er bleven tilstaaet for Indquartering, idet der er tilstaaet 1 Mk. for hvert Individ, hvad enten det er en Menig eller Officeer. For de høiere Officereer er dette jo, saa at sige, ingen Erstatning; men de høiere Officereer og Officereerne i det Hele bleve lagte i Qvarteer hos dem, der havde bedre Raad til at taale Skaden, og derfor har jeg ikke nogetsteds — og jeg er just fra en Egn, hvor Huusforpleining har fundet Sted — hørt Noget klage over, at der ikke er tilstaaet mere for Officereer end for Menige. For den simple Huusieer, Dagleieren

og Haandværkeren, til hvem 2 à 3 Soldater bleve lagte ind, er det derimod aldeles umuligt at udrede Beføstningerne, og det er paa deres Begue, at jeg beder det høitærede Thing ikke at udsætte denne Sag, men at tilstaae dem den Erstatning, hvorpaa den gaaer ud, saa snart som muligt. — Jeg vil hermed anbefale Forslaget til det ærede Thing, at det fremdeles vil modtage det med den Belvillie og Redbonhed, hvormed det har begyndt. — Hvad Brandskaderne angaaer, kan jeg ikke nægte, at jeg aldeles deler den ærede Justitsministers Anskuelse og ligeledes den ærede 4de Landstingsmands for Kjøbenhavn (Blekingberg), at Kjøbstæderne ere blevene noget haardt medtagne.

Da Ingen videre viffede at yttre sig, satte Formanden under Afstemning, om Sagen skulde overgaae til anden Behandling, hvilket eenstemmigt vedtoges med 40 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er Forslag til Lov, der stadfæster den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848 om Presseforholdene. Jeg har draget Omfarg for, at den provisoriske Forordning af 24de Marts 1848 er kommen i Thingets Besiddelse, og de ærede Medlemmer ville finde Exemplarer af den omdeelte paa deres Pladser. Det er til første Behandling, denne Sag foretages.

Da Ingen viffede at yttre sig over Lovforslaget, satte Formanden under Afstemning, om Sagen skulde overgaae til anden Behandling, hvilket eenstemmigt vedtoges med 38 Stemmer.